

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om opholdstilladelse for statsløse palæstinensere fra Libanon.

Af Elisabeth Arnold (RV) og Marianne Jelved (RV).

(Fremsat 28/1 92. Første behandling 30/1 92. Betænkning 20/2 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må starte med at sige: Jeg tænkte det nok! Nogle havde måske troet, at der ville blive en længere debat under andenbehandlingen af palæstinensersærloven, men sagen er jo, at regeringspartierne på nøjagtig samme måde som de partier, der nu vil trumfe loven igennem, er interesserede i at få den så hurtigt som overhovedet muligt igennem udvalget, at der ikke skal være alt for meget polemik om sagen, og at den skal være afgjort, inden vi har fået ordentligt drøftet, hvad denne lov egentlig medfører.

Dér, hvor man så kan se at debatten foregår, er som sædvanlig i medierne. Hvad må man ikke læse i dagens B.T.! At de menige medlemmer – for det er jo dem, der bliver sendt i byen – ønsker et folketingsvalg om denne her sag. Det er jo også noget, det er populært at gå ud og sige til befolkningen, for regeringspartierne ved udmærket godt, hvad vælgerne mener om denne fuldstændig uanstændige særlovgivning.

Men hvad sker der så? De mere – hvad skal man sige? – ledende politikere inden for de forskellige politiske partier, f.eks. i dagens B.T. gruppeformand hr. Gammelgaard, afviser de menige medlemmers ønske om et valg med meget korte bemærkninger om, at den sag overhovedet ikke skal debatteres.

Hvad sker der så yderligere i dag? Der sker det, at jeg her i formiddags får et svar fra statsministeren på et spørgsmål til statsministeren om, hvilke parlamentariske konsekvenser re-

geringen vil drage, hvis dette forslag bliver vedtaget, hvilket det jo altså beklageligvis bliver. Statsministeren svarer, at regeringen er imod lovforslaget – ja, det er sivet ind – og at regeringen stemmer imod lovforslaget – det er også sivet ind. Men hvad der nok ikke rigtig er sivet ind hos menige medlemmer af regeringspartierne, er, at statsministeren ikke kan anbefale at udskrive et folketingsvalg på sagen.

Der er adskillige områder, som ikke er ordentligt belyst inden for denne særlov. Jeg har stillet spørgsmål til ministeren direkte, fordi der meget, meget hurtigt blev lukket af for spørgsmål i udvalget; derfor har jeg måttet gøre det personligt til ministeren.

Der er bl.a. et væsentligt spørgsmål, hvor jeg spørger, om ministeren på baggrund af oplysningerne om, at det reelle antal palæstinensere, der vil få asyl, hvis Det Radikale Venstres palæstinenserforslag vedtages, er ca. 470, vil oplyse den skønsmæssige størrelse af de omkostninger, det danske samfund påføres ved vedtagelsen af den radikale særlov. Det har jeg ikke fået noget svar på endnu, og jeg synes nok, det er væsentligt, at man oplyser om de økonomiske konsekvenser, som dette lovforslag får, når det bliver vedtaget.

Jeg kan ikke anbefale, at man blot skøjter hen over problemerne og haster lovforslaget igennem. Jeg vil anmode om, at forslaget kommer tilbage til udvalget, og at vi tager op, f.eks. hvad de økonomiske konsekvenser er. Efter de udtalelser, der er kommet fra regeringspartierne menige medlemmer om, at man på det nærmeste skulle have et valg – en folkeafstemning ville man ikke være med til, men et valg er der åbenbart nogle der ønsker – synes jeg nok, at vi må have sagen tilbage til udvalget.

Det er en skandale, hvis dette forslag bliver vedtaget. Jeg vil godt anklage landets justitsminister for simpelt hen at have lagt sin vilje i fru Marianne Jelveds håndtaske. Jeg synes, det er en skandale ud over alle grænser, at ministeren i så vigtig en sag blot kapitulerer over for Det Radikale Venstre, rækker armene i vejret og siger: Jamen der er jo et flertal uden om regeringen. Jeg synes, ministeren skylder at give en forklaring her fra talerstolen i stedet for bare at sidde i salen og lade tingene passere, som om intet var hændt.

Arne Melchior (CD):